

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/68/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2195899851
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2195899851.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a sudkýň: JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Ľuboslava Vanková, v právnej veci žalobcu: A. H., nar. XX.XX.XXXX, O. XX, XXX XX P., proti žalovanému: Lesy Slovenskej republiky, štátny podnik, Odštepný závod Smolenice, Trnavská 12, 919 04 Smolenice, IČO: 36 038 351, zastúpený advokátom : JUDr. Dušan Paulík, Kukučínova 18, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 37 958 445, v konaní o vypratanie nehnuteľnosti a zaplatenie odškodnenia, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č.k. 15C/71/1995-799 zo dňa 10. januára 2018, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I., III., IV. a V. **p o t v r d z u j e .**

II. Žalovaný má právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie po právoplatnom rozhodnutí vo veci samej o nároku na náhradu trov konania účastníkov a štátu rozhodol nasledovne :

„I. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania vo veci zaplatenia odškodnenia v rozsahu 100%.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v časti konania o vypratanie nehnuteľnosti v rozsahu 100%.

III. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania vo veci odvolania proti rozsudku č. k. 15C/71/1995-535 zo dňa 13.02.2013 v rozsahu 100%.

IV. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania vo veci odvolania proti rozsudku č. k. 15C/71/1995-688 zo dňa 18.02.2016 v rozsahu 100%.

V. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov dovolacieho konania vo veci odvolania proti rozsudku č. k. 11Co/396/2013-602 zo dňa 07.05.2014 v rozsahu 100%.

VI. Žalovaný je povinný zaplatiť Okresnému súdu Trnava náhradu nákladov štátu v rozsahu 100 %“.

2. Rozhodnutie odôvodnil s použitím ust. § 470 ods.1, § 255 ods.1, ods.2, § 256 ods.1, § 257, § 262 ods.1 a 2, § 396 ods.1,3, § 453 ods. 1, § 258 ods.1, § 259 Civilného sporového poriadku a vecne s poukazom na výsledky a právoplatné rozhodnutie súdu vo veci samej a tým, že v konaní si žalobca uplatňoval dva nároky, pričom nároku o vypratanie nehnuteľnosti bolo v celom rozsahu vyhovené a v časti zaplatenia odškodnenia bola žaloba v celom rozsahu zamietnutá. Vecne argumentoval tým, že úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. U žalobcu ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, t.j. ak sa jeho žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Strana sporu, ktorá mala plný úspech vo veci, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Ak strana nemá plný úspech vo veci, vždy má čiastočný úspech vo veci, t.j. každá strana (žalobca aj žalovaný) je sčasti úspešná a sčasti neúspešná. Vo všeobecnosti platí, že ak mala strana sporu vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí (citované z uznesenia

Najvyššieho súdu SR z 22. júna 2011, sp. zn. 8Sžo/215/2010). Pri posúdení úspechu a neúspechu v časti konania o nároku žalobcu: „vypratať nehnuteľnosť vedenú na liste vlastníctva číslo XXXX na Správe katastra Hlohovec ako parcela registra E číslo 4405/2- orná pôda vo výmere 22 756 m², vyznačená v geometrickom pláne Ing. E. F., číslo 15C/71/95-101 zo dňa 11.01.1997, úradne overenom Okresným úradom v Trnave, odbor katastrálny dňa 03.02.1997, pod číslom 8/97 ako parcela číslo 6991/2- les vo výmere 22 895 m² do 3 dní“. Súd dospel k záveru, že v tejto časti konania bol procesne úspešný žalobca a to v celom rozsahu, nakoľko žalovanému bola uložená povinnosť vypratať predmetnú nehnuteľnosť. Pri posúdení úspechu a neúspechu v časti konania o nároku žalobcu: „zaplatiť odškodnenie, ktorý bol v celom rozsahu zamietnutý“, dospel súd k záveru, že v tejto časti konania bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, nakoľko súd v rozsudku tento nárok žalobcu zamietol v celom rozsahu.

3. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie proti výrokom I., III., IV. a V. žalobca namietajúc, že doterajšími rozhodnutiami v danej veci boli porušené práva jeho deda, jeho otca, ako aj jeho, ako oprávneného dediča. Súd riadne neposúdil ním predložené doklady, ani svedectvá, ani rozhodnutia ONV, na základe čoho nesprávne posúdil dané veci a dospel k nesprávnym skutkovým podstatám. Boli porušené jeho základné práva a slobody zaistené Všeobecnou deklaráciou ľudských práv a slobôd, ako aj Ústavou SR. V právnom štáte má nárok na náhradu škody spôsobenú nezákonnými rozhodnutia orgánov štátu, žije v právnom štáte, ktorý by mu mal zabezpečiť nápravu nezákonného postupu orgánov a primeranú náhradu, k čomu v danom prípade nedošlo. Odvoláva sa proti uzneseniu zo dňa 10.01.2018 a to z dôvodu, že uznesenie uvádza ako dôvod rozsudku vypratania nehnuteľností, pričom v žalobe z 28.12.1982, ktoré bolo zaevidované pod sp. zn. 1OmC 1515/93 a podaním zo dňa 17.03.1995, zaevidovaným pod sp. zn. 15C/71/1995 - sa domáhal vrátenia a vysporiadania nehnuteľností a zaplata odškodného za odstránený porast - vinič. Zdôraznil, že ako oprávnená osoba domáhajúca sa svojho práva proti povinnej osobe je oslobodená od súdnych poplatkov. Ďalej poukázal na to, že vedením konania boli poverení viacerí sudcovia a v poradí posledná sudkyňa, ktorá vo veci rozhodla napadnutým uznesením, pokiaľ upozorňoval na chyby v zápisniciach, prehlásila, že mu musí stačiť finančná suma za prietahy a nie ešte aj za odstránený vinič. Žalovaný vôbec nevypratol vrátený pozemok, naopak ponechal igelitové vrecia z umelého hnojiva, azbestové vlnovky po stanovištiach a stočené hrdzavé ohrady pôvodného majiteľa. V roku 1992 a 1995 požadoval odstrániť sladké zemiaky, kde predtým bol vysadený lesný vinohrad, potom vysadili obilie a teraz sú tam 25-ročné náletové kríky. Platí mestskému úradu daň za ornú pôdu, ako je zaregistrovaná v katastri a nie za lesný porast. Pozemok mu bol vrátený 13.05.2016 bez vypratania nehnuteľnosti a preto jeho žaloba bola nateraz úspešná na 50 %. Súd v rozsudku 15C/71/1995 vôbec nebral do úvahy svedkov vypovedajúcich do zápisnice, overené čestné prehlásenie a iné listiny. Zdôraznil, že nie žalobca, ale slovenské úrady spôsobili 25-ročné zlyhávanie súdneho konania. Z uvedených dôvodov žiada zrušiť rozsudok 15C/71/1995-799 a poukázal na to, že podal na Ústavný súd podanie, na ktorú skutočnosť, by mal odvolací súd brať ohľad, a vyčkať na rozhodnutie Ústavného súdu. Okrem toho Okresný súd v danej veci nezobral vôbec do úvahy jeho náklady, ktoré požadoval pri súdnom konaní a to úhradu za cestovné, poštovné náklady na právne zastúpenia a súdne poplatky a ďalšie. Navrhol preto, aby odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie prvého stupňa v bodoch I., III., IV. a V. a aby rozhodol o jeho nákladoch podľa toho, ako si ich v spise uplatnil.

4. Odvolací súd podľa § 34 CSP (Civilný sporový poriadok zákon č. 160/2015 Z.z.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné odvolanie, po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje základné zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

5. Podľa § 470 ods. 1, 2 veta prvá CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

6. Odvolací súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktorý vecne správne rozhodol o náhrade trov.

7. Z obsahu spisu vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 15C/71/1995-535 zo dňa 13.02.2013 súd rozhodol, že žalovaný je povinný vypratať nehnuteľnosť vedenú na liste vlastníctva

číslo XXXX na Správe katastra Hlohovec ako parcela registra E číslo 4405/2 - orná pôda vo výmere 22 756 m², vyznačená v geometrickom pláne Ing. E. F., číslo 15C/71/95-101 zo dňa 11.01.1997, úradne overenom Okresným úradom v Trnave, odbor katastrálny dňa 03.02.1997, pod číslom 8/97 ako parcela číslo 6991/2 - les vo výmere 22 895 m² do 3 dní. Geometrický plán Ing. E. F. číslo 15C/71/95-101 zo dňa 11.01.1997, úradne overený Okresným úradom v Trnave, odbor katastrálny dňa 03.02.1997, pod číslom 8/97 je súčasťou tohto rozsudku. Vo zvyšnej časti súd návrh žalobcu zamietol. O náhrade trov konania rozhodol súd tak, že o náhrade rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie, konkrétne v zamietajúcej časti, podal v zákonom určenej lehote odvolanie žalobca z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie obsahuje nesprávne skutkové zistenia a právne závery, ku ktorým súd dospel po nedostatočnom zhodnotení navrhnutých a predložených dôkazov. Proti rozsudku súdu vo vyhovujúcej časti podal v zákonom určenej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov, že rozsudok súdu prvého stupňa je nesprávny, nakoľko konanie pred súdom prvého stupňa má vadu, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odvolací súd rozsudkom č. k. 11Co/396/2013-602 zo dňa 07.05.2014 rozhodol tak, že rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. V napadnutej zamietajúcej časti rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil.

8. Okresný súd Trnava rozsudkom č. k. 15C/71/1995-688 zo dňa 18.02.2016 rozhodol tak, že žalovaný je povinný vypratať nehnuteľnosť vedenú na liste vlastníctva číslo XXXX na Správe katastra Hlohovec ako parcela registra E číslo 4405/2 - orná pôda vo výmere 22 756 m², vyznačená v geometrickom pláne Ing. E. F., číslo 15C/71/95-101 zo dňa 11.01.1997, úradne overenom Okresným úradom v Trnave, odbor katastrálny dňa 03.02.1997, pod číslom 8/97 ako parcela číslo 6991/2 - les vo výmere 22 895 m² do 3 dní. Geometrický plán Ing. E. F. číslo 15C/71/95-101 zo dňa 11.01.1997, úradne overený Okresným úradom v Trnave, odbor katastrálny dňa 03.02.1997, pod číslom 8/97 je súčasťou tohto rozsudku. Súd ďalej rozhodol, že o náhrade trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca v ktorom uviedol, že súhlasí s rozsudkom súdu prvej inštancie, v ktorom uložil žalovanému povinnosť vypratať predmetnú nehnuteľnosť, avšak odvolanie podáva voči predmetnému rozsudku z toho dôvodu, že súd prvej inštancie neriešil dôležitú skutočnosť, a to finančné ohodnotenie vinohradu, ktorý sa nachádzal na pôvodných parcelách vo vlastníctve E. H. st., ktoré zdedil a súd rozsudkom zo dňa 18.02.2016 rozhodol, že žalovaný je povinný predmetnú nehnuteľnosť vypratať, pričom nerozhodol o zaplatení odškodného za 11.000 ks zničených viničných štepov. Odvolací súd uznesením č. k. 9Co/251/2016-785 zo dňa 14.02.2017 odvolanie žalobcu odmietol.

9. Z uvedeného vyplýva, že vo veci samej je právoplatne rozhodnuté a súd prvej inštancie správne konštatoval, že žalobca uplatňoval v konaní dva nároky, pričom nároku o vypratanie nehnuteľnosti bolo v celom rozsahu vyhovené a v časti zaplatenia odškodnenia bola žalobca v celom rozsahu zamietnutá.

10. Argumentáciu žalovaného ohľadne úspechu v konaní nie je správna. Nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného, ale procesného práva, preto otázku, či išlo o dôvodne podanú žalobu, je nevyhnutné posudzovať z procesného hľadiska, t.j. z hľadiska vzťahu výsledku správania sa žalovaného k požiadavke žalobcu. Ide teda o to, či sa žalobca domohol uplatneného nároku alebo nie, pričom súd neskúma, či by bol žalobca v meritórnom konaní úspešný alebo nie (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 25.10.2010, sp. zn. 3 Sžo 225/2010). Právo na priznanie primeranej a právny predpismi stanovenej náhrady trov konania, ktoré úspešnej strane v konaní vzniknú, je súčasťou práva na spravodlivý proces a tiež súvisí, pokiaľ ide konkrétne o náhradu trov právneho zastúpenia, s majetkovým právom podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 1 ods. 1 dodatkového protokolu a právom na právnu pomoc v zmysle čl. 37 ods. 2 listiny (por. nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 119/2012).

11. Zmyslom a účelom náhrady trov konania v súdnom konaní je poskytnúť dotknutej strane konania náhradu tých trov, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musela nepochybne zaplatiť (nestalo by sa tak, ak by tu nebolo predmetné konanie pred súdom) a ide zároveň o trovy účelne vynaložené. O výške náhrady trov konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súdny úradník, pričom súčasťou jeho rozhodovania bude aj posúdenie účelnosti vynaložených trov a správnosť ich vyčíslenia.

12. Odvolací súd pre úplnosť dodáva, že v danom prípade nie sú dané ani žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali aplikáciu § 257 C.s.p., žalobca existenciu takýchto dôvodov nijako netvrdil a ani nepreukázal. Jeho poznámky a výhrady k priebehu doterajšieho konania sú irelevantné, nakoľko v danom štádiu konania po právoplatnom rozhodnutí vo veci samej, sa rozhoduje

o náhrade trov konania, aj to len o nároku na náhradu trov konania. Pri rozhodovaní o náhrade trov sporového konania súd vychádza zo zodpovednosti za výsledok (zásada úspechu) alebo zo zásady za zavinenie. Kritérium na priznanie nároku na náhradu trov konania je miera úspechu vo veci, ktorá závisí od vzťahu meritórneho rozhodnutia vo vzťahu k žalobnému petitu. Pri rozhodovaní o nárokoch so samostatným skutkovým základom treba úspech a neúspech strany posudzovať vždy osobitne, podľa toho, v ktorom samostatne uplatniteľnom nároku by mohla byť tá ktorá strana úspešná a v ktorom zase nie. Trovy konania preto treba oddeliť a osobitne o nich rozhodnúť vo vzťahu ku každému nároku zvlášť. Ak ide o práva so samostatným skutkovým základom, nie je vylúčené, že povinnosti na náhradu trov konania sa určujú aj osobitne tak, že žalovaná môže byť zaviazaná k náhrade trov konania žalobcovi a žalobca k náhrade trov konania žalovanému. Treba zdôrazniť, že súd nemôže nikdy kompenzovať obe vzájomné pohľadávky na týchto trovách svojím rozhodnutím. Môžu tak urobiť strany na základe dohody alebo jednostranného úkonu podľa hmotnoprávných predpisov. Rovnaký právny názor už bol vyslovený Najvyšším súdom vo veci 3Cz/13/1969 z 24.6.1969, zverejnenom pod R-28/1970.

V prípade, ak teda súd prejednáva v spoločnom konaní viaceru právnych vecí, považuje sa pre účely rozhodnutia o náhrade trov konania každá z týchto vecí za samostatnú. V takom prípade treba samostatne posúdiť mieru úspechu a neúspechu účastníkov. Uvedené konania o čiastkových nárokoch majú totiž spoločné iba to, že sa o nich rozhoduje v jednom konaní (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3MCdo 11/2011 z 11.10.2012).

13. Tiež nie je dôvodné, aby súd v danej veci a štádiu konania vyčkával na žalobcom očakávané rozhodnutie ústavného súdu, keď z odvolania ani nie je zjavné čoho sa žalobcom tvrdené podanie na ústavný súd týka.

14. Rozhodnutie o náhrade trov konania má byť zrejším a logickým ukončením celého súdneho konania (rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 2904/16, sp. zn. I. ÚS 257/05). V posudzovanej veci z hľadiska materiálnej spravodlivosti žalovanému vznikol nárok na náhradu trov konania, v dôsledku úspechu v konaní v žalobcom uplatnenom nároku o zaplatenie odškodnenia. Súd prvej inštancie preto správne rozhodol o uložení povinnosti žalobcu zaplatiť náhradu trov žalovanému, ktorému tento nárok vznikol, tak v konaní pred súdom prvej inštancie, ako aj pred odvolacím súdom.

15. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti náhrady trov konania žalovaného v napadnutých výrokoch ako vecne správne potvrdil.

16. Žalovaný má voči žalobcovi podľa § 255 ods. 1 CSP. a § 396 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške, vzhľadom na to, že žalovaný bol v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný a neboli tu dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne mu náhradu trov konania nepriznať (§ 257 C.s.p.). V prípade, že žalovanému vznikli nejaké účelne vynaložené trovy odvolacieho konania, o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

17. Na ďalšiu argumentáciu odvolateľa, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

18. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).